

[Elin Appel.]

hvordan vi kommer op på ret store beløb, og hvis ordningen skal gennemføres helt, kan vi vente at komme op på meget store beløb. Problemet er så: er de penge rigtigt anvendt, da det dog er et endeligt beløb, vi har til sociale foranstaltninger. Jeg synes, de er dårligt anvendt. Det er en lille del af forældrene, som ikke kan magte den opgave at give deres børn den mad. Det betyder, at vi for den lille parts skyld, som ikke kan magte opgaven, også skal give den store part, som kan. Det er der ikke så forfærdelig megen logik i. Derfor synes jeg, vi må komme igennem problemet ved helt at afskaffe skolebespisningen, men naturligvis ikke således, at vi glemmer de dårligt stillede.

Jeg tror, at rigsdagen i social henseende altfor længe har husket de gamle, men glemt børnene. Nu er det tiden til at huske børnene, men ikke glemme de gamle. Rigsdagen har også fornylig ved gennemførelsen af børnetilskuddet vist, at vi ønsker at begynde at gå den vej. Vi skal imidlertid gå frem på en fornuftig måde, og den måde, det foreliggende lovforslag anviser, er ufornuftig, fordi vi herved bruger et stort beløb til en opgave, som forældrene for størstepartens vedkommende kan magte. Det er jo klart, at de dårligst stillede skal hjælpes og naturligvis ad anden vej, så at børnene ikke mærker en forskel mellem dem, der hjælpes, og de andre.

Mit parti vil derfor stemme imod løvforlaget.

Jeg kunne ønske at tilføje, at det er forkert, at rigsdagen sjusker med dette arbejde på samme måde, som vi sjusker med så forfærdelig meget andet. Nu har vi for tredje gang debatteret, om lovgivningen skal være permanent eller ikke, og for tredje gang udskyder vi problemet. Området er dog ikke større, end at det kan overskues, så man kan komme til en ende med det. Derfor skal disse bemærkninger ledsages af en protest, fordi vi stadigvæk går udenom dette i forhold til så mange andre ikke ret store problemer.

Om skolens problemer i det hele taget vil jeg mene, at vi nu herinde og i samfundet har drøftet alle de ydre forhold om toiletter, håndvaske, bygningers størrelse og indretning, mad og læger, og jeg tror, at samfundet nu ville være bedre tjent med, at vi vendte os til det væsentlige, hvordan skolen skal arbejde.

Jeg vil dernæst gerne sig — med hensyn til selve betalingsmåden, at der indenfor mit

parti er enighed om, at det logiske ville være, at en kommune naturligvis kunne indføre en skolebespisning, hvis den havde lyst til det. Det skal vi ikke blande os i. Vi skal i det hele taget blande os lidt mindre i kommunale opgaver end nu. Det står naturligvis en kommune frit for at indføre skolebespisning, men så må kommunen selv betale. Det er en god idé, at de, der har ansvaret, også selv betaler, for så bliver ansvaret brugt noget fornuftigere.

Derfor synes jeg, at konklusionen af dette må være, set fra mit partis synspunkt, at skolebespisning ikke er en statsopgave, men naturligvis, vi overlader til kommunerne selv at gøre, hvad de vil, når de selv betaler det.

Erna Sørensen: I modsætning til ordføreren for venstrepartiet, der her vil stemme imod den forlængelse af loven, som er foreslået og vedtaget i det høje landsting, vil jeg sige, at det konservative folkeparti gerne vil støtte, at loven gives for det følgende finansår. Men dermed være ikke sagt, at vi mener, at vi har en ordning, der er tilfredsstillende på dette område.

Jeg er af den opfattelse, at der må findes andre veje. Man kan ikke betragte skolebespisning alene som en social foranstaltning for de mest trængende; men jeg er ikke sikker på, at den løsning, vi nåede sidste gang, da vi strøg sygekassegrænsen, har fået et særlig heldigt forløb. Der er i virkeligheden flere forskellige årsager dertil. Der er mærkesystemet, der er det store arbejde, som husmødrene har, fordi de med de høje priser på alting ikke har råd til at holde hjælp, og der lægges så mange opgaver over på moderen, at hun måske har følt sig fristet til at slippe for at smøre madpakken om morgenen. Man forstår godt dette, og jeg synes, man må overveje de forskellige sider af sagen; ikke mindst de sundhedsmæssige. Der vil sikkert rejse sig mange røster fra skolelæger o. s. v. om, at det har betydet en stor fremgang for sundheden, at børnene har fået denne velafpassede kost. Jeg synes imidlertid, at efter det løfte, som den højtærede socialminister har givet i landstinget om at tage loven op til behandling i god tid, kan vort parti foreløbig gå med til at beholde loven og bevilge de penge, som behøves i år. Derfor synes jeg heller ikke, man skal gå ind på en nærmere drøftelse af, hvorvidt det er forkert eller rigtigt, at skolebespisningen bliver en hel statsopgave, eller om vi skal have kommunerne til at overtage